

Dank zij hun tucht en hun goede wil...

De longtering

De longtering treft vooral de volwassenen, maar ze spaart noch de kinderen noch de ouderen van dagen. Niemand, hoe sterk hij ook is, kan met zekerheid zeggen dat hij eraan zal ontsnappen.

Het is een besmettelijke ziekte die door hoesten en fluïmen overgebracht wordt. Men kan haar dus vermijden indien men de regels van de hygiëne goed naleeft. De besmetting behoort vooral de kinderen, die dan ook doeltreffend moeten beschermd worden.

De ziekte kan zich op brutale wijze openbaren, maar meestal ontwikkelt ze zich geniepig. Wanneer de gewone ziekte tekens (hoest, fluïmen, vermoeidheid, vermagering) duidelijk zijn, is de tering reeds ver gevorderd.

Men moet de geneesheer raadplegen zodra de eerste storingen (vermoeidheid, vermagering) zich voordoen.

Maar het is nog beter zich te laten onderzoeken vooraleer men iets voelt. De ziekte kan zich inderdaad ontwikkelen zonder de aandacht van de persoon te wekken, te meer daar zijn algemene toestand in de beginfase meestal goed blijft. Welnu, de behandeling duurt minder lang en is doeltreffender indien ze zonder verwijl aangevat wordt alvorens de ernstige ziekte tekens zich openbaren.

Om de eerste letsels onmiddellijk op te sporen is het nodig de gezonde personen te onderzoeken. De X-stralen (radioscopie, radiografie, radiofotografie) zijn alleen bij machte de ziekte in haar beginstadium te ontdekken. Wie hiervan niet wil weten, gaat vijftig jaar achteruit.

Zij, die een sociale geest bezielt, hebben dit volkomen begrepen: zij stellen deze machtige onderzoeksmiddelen ter beschikking van de gemeenschap, zodanig dat, in het geheel van de maatregelen getroffen om de tering uit te schakelen, de opsporing thans de eerste plaats bekleedt.

Doel van de opsporing

De stelselmatige opsporing zoekt, voorhands, de niet geconstateerde gevallen op: de dragers van jonge en verse letsels en de dragers van kiemen.

Haar doel ligt ook verder. Door de huidige verscheidenheid van ziektebehandelingen ter beschikking te stellen van de zieken en door de opsporing alle twee jaar te herhalen kan men, inderdaad, in een periode van 10

*De spoormannen
zullen de tering
uit hun gemeenschap
verbannen!*

jaar, de tering onder een bevolking doen verdwijnen op voorwaarde dat iedereen periodisch onderzocht wordt. Dit gebeurde in Nederland en in de Scandinavische landen.

In België is de opsporing thans algemeen in trek. Ze wordt toegepast in de scholen, in de gemeenten en in de meeste ondernemingen.

Indien, in feite, alleen de Belgen onder de 21 jaar verplicht zijn zich te laten onderzoeken, dan stemmen de volwassenen, uit eigen beweging, hierin toch ook meer en meer toe vooral

wanneer men hun de middelen biedt om zich snel en goed te laten onderzoeken.

De middelen

We zegden reeds dat drie middelen de mogelijkheid bieden om de letsels, in het beginstadium, gemakkelijk op te sporen: de radiografie, de radioscopie en de radiofotografie.

Om de massa te onderzoeken is de radiografie (het nemen van een negatief) te kostbaar.

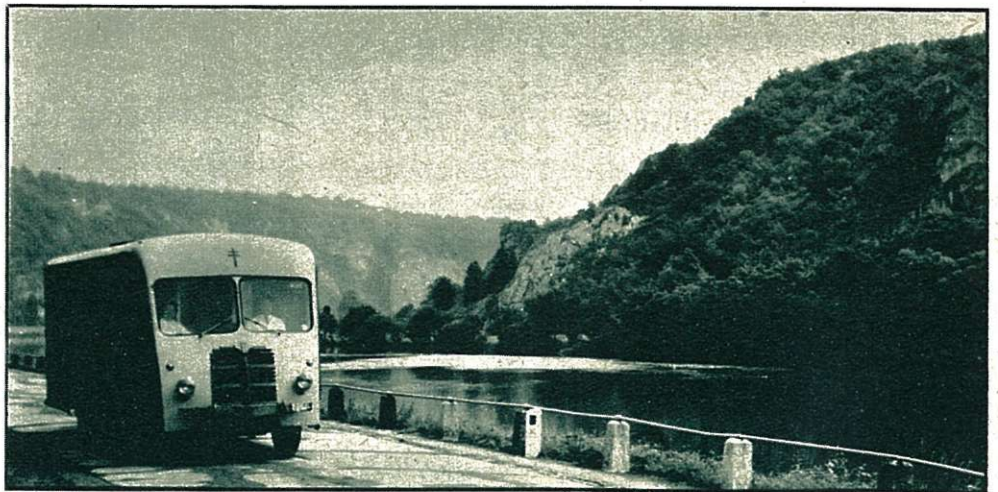
De radioscopie (rechtstreeks onderzoek door de dokter, in een donkere kamer) kan slechts aangewend worden voor een beperkte groep van 50 tot 100 personen. Het uurritme is noodzakelijk beperkt te meer daar deze methode de ogen van de dokter vlug vermoeit.

De radiofotografie laat, daarentegen, op voordelige wijze de opsporing toe van de longtering in de grote gemeenschappen.

Wat is radiofotografie?

Het is de fotografie van het beeld der borstholte dat op een fluorescerend scherm verschijnt wanneer de X-stralen door de borstkast dringen. Dit beeld wordt vastgelegd op negatieven met kleine afmetingen die de kostprijs van het onderzoek gevoelig verminderen en een objectief document vormen.

Deze methode is voordeliger dan de radioscopie om de volgende redenen:

De autonome wagen verplaatst zich van station tot station...